

My personal story

(conversation about meeting at the kindergarten)

R: (---) Before I did not spend so much time with them, when I was working full time by another employer, I had to clearly give more input there.(---) Firstly, in between I had the unemployed status, which meant that I had more time to them. Being oneself's own employer means more flexible time-table, when my wife is having a so-called steady job and is earning money, to be one's own employer you have more flexibility. There are those reasons.

R: (---) If she could stay at home and I could do more work at home – this would not work out at all. In these five years when she was at home until now, January, she was really, enough, over-loaded. In the moment she is attending two technical schools at one time. PLACE1 and PLACE 2 at once. And she is away for weeks sometimes. Last week she was away and this week she is away. Or, it is not possible any other way, that I have to take over this load. It is like that. It is strange to name it a family project, but it is a common project.

R: (---) Most men want to be free. Children are women's business. In this sense that when you want to live together, at least a bit, on a more equal basis, then it is not like that: one is the head and the other is the neck and one is the board and the other is the council. Although you can not tell it with humour, but there are no more possibilities than to divide those things between each other. She made this scheme, that she was because of children at home for five years or thus lost her professional competence, in everything. Qualification disappeared in this time. Lost human contacts. Practically, she was chained to the home for years. Four following summers she could not drink wine, which is very serious. And for four summers in a row. When she gives up so many things... I am not interested in going to pubs or do whatever. Then I would say that I have the right and I have to get it, have to go and... would I want it if it were like that, in another way? Probably not.

R: (---)They carry on until now those things, along their families. Where the wife is domestic and does not open her mouth, neither in the company, and the man does, whatever hobbies he might have. Drives rally or goes out... he is, however, the man.

R:(---) And there were men in the doctoral studies level, when a child was born, after half a year they stayed at home. There was the paternity leave and it was the norm, it was ordinary. Or the employer, be it the university or some business company, will not say what I shall be doing.

R: (---) As far you do not have any children, this is a strange world. No matter what is happening in the other world, it is like some ah-ah. Also those, who had children at the same time in COUNTRY 1 – I did not know anything about this world.

R: (---) 2006 I had the first child. There I took paternity leave for 3 weeks, it seemed normal. (---) Natural that you stay at home and help. Caesarian birth, and of course you need help. Also with the first one. It seemed very natural and there were no conflicts. (---) Especially after the birth of the child I did not take part in company events, that meant I would have to leave the other at home when she needs help. This first guy was not a very easy one. He had a habit not to sleep at the daytime and... at night he even let us sleep, but when you had no possibility to leave him alone for a moment during the day and when you swing him two-three hours to sleep for five minutes, this tires you in the end if it continues like that. (---) Say, when I was on the way home around five o'clock, driving home, then a phone-call comes: well, how far are you. Then I do not see any reason in the alternative to go to the pub with some colleagues or stay at some sauna-evenings or somewhere, to my mind it is not a reasonable alternative. Really, it was the same at the other employer, every week there were some negotiations, every week some evening. As most of the workers were young and single, others were older with grown-up children, then they did not understand it very well, that why you do not participate or why you do not participate at summer days when the other child is half a year old and the first is already two and a half years old, I have had the experience, the worst age difference that children could have.

R: (---) You lose when you do not take part in company events. You lose human relations and the others do not understand very well, why you do not participate. Don't you like it? The wife can manage at home, why do not you take part and do not do anything. They do not understand that every minute that I am away is an enormous burden for another, to stay with two guys like that. There were periods like... periods like two months when you did not get sleep at all, not for even an hour per fortnight (---) it is reasonable that when you have a two-months young baby at home and the other is just under three years, then you do not leave the other at home to go to some PLACE 3 to have fun with single colleagues. Well, it is not reasonable. Everyone does not share that point.

R: (---) when the other child was born, the first was two years old, continuously a difficult guy. The other came also by Caesarian birth and then it is that you cannot lift the first, you should not lift him and do whatever and the other needs lot of attention and then the other lacks attention and there is a conflict, then in the year 2008 when the state payed 100% of the salary in three weeks for father. It was the one year that it was valid, it was a chance.

R: (---) When that time came, I said that someone else must continue the work that I stay home and there is so much to do there, that I will not work at home. It was concrete, that it is like that and that there is no discussion. That's it. Later, in the development conversations and other things, probably there remained some conflict to ripen, that is how it all developed, that my attitude, it was considered too arrogant attitude probably. Later I heard it during some conflict again that your attitude is like that, you leave things in a mess and others have to do things for you and you just go away like this. (---)

R: When you yourself have children then you could possibly understand, but I have understood that every parent has a different experience. There are easier children, who sleep well that you have to wake them up for eating and with whom there are no problems. (---) See, then it is like that the other people who are in the management and who had their own families it has been like that, the wife is at home, the wife took care of the children, the man had his business, the woman hers. Children belong to the wife.

R: (---) We hired a baby sitter one moment when the other was some half a year old, finally we found one.(---)

R: When I then stayed at home, during this three weeks there was a younger female colleague from another department, one lady, who was going to have a child herself soon, had asked that what is he doing there at home? Is he breastfeeding the child himself or? Briefly, that was the worst conflict ever. Not the employer's reproofs that a project is delayed, there was nothing like that, it was not a gendered conflict. Maybe it was but he was a man, he said that it is the pretext, that you want to laze around. But that a young woman said it, this was, I heard it from a third source. It was the strongest conflict ever. (---) What is he doing at home, is he breastfeeding?

R: (---) Everyone has different agreements: men have total freedom, some woman can be happy not to have a man as a burden at home all the time, one child less. It can be different. (---)

R: (---) I have been busy with my preparation works, to be ready for my own business, when the unemployment allowance stops, then it is time to start in full swing and some initial investments are done what are needed for a starting company. Yes, it was difficult to send the bills. When children are at home, even when one child is at home, you cannot get the work done. Work is not done, you can not send the bill.

Estonian

I: Et ma siis võib olla räägiksin siia linti ka lähemalt, et mulle tundub, et sa oled selline ebatavaline isa, et ma olen nagu näinud sind hästi palju lasteaias ja ma olen kuulnud, et sa oled hästi palju ka haigete lastega kodus ja ma sain ka aru, et kuigi sa oled praegu iseendale tööandja, et sul on olnud võib olla nagu erinevaid arusaamu lisaks sinule ja sinu tööandjale on olnud nagu erinevaid arusaamu nagu sinu kodus viibimisest lastega ja sinu isapuhkuse kasutamisest ja. Kas sa ise oled nagu tunnetanud mingisugust sellist konflikti nagu oma isarolli ja tööelu vahel ja kas sul on selle kohta mingeid näiteid tuua?

R: Praegu on seis see, et sa oled mind viimasel ajal rohkem näind. See tuleneb sellest, et me lihtsalt tunneme. Eks eelnevalt ma nendega nii palju ei tegelenud kui ma käisin täisajaga teise tööandja juures käisin tööl, siis selgelt tuli sinna nagu rohkem panustada. Praegu on põhjus miks ma nendega nii palju tegelen, on päris mitmeid viimasel ajal. Esiteks vahepeal oli mul töötu status, mis on ka nagu rohkem aega nendele. Iseenda tööandjana on ka aeg rohkem paindlikum, sest kui abikaasa on n.ö püsival tööl ja teenib raha, siis iseenda tööandjana paindlikus on palju suurem. On need põhjused. Tema jääks koju ja mina saaks nii kui nii hästi kodus tööd teha, et see ei klapiks üldse kokku. Aga muidugi eks ta selle viie aastaga, mis ta kodus oli nüüd kuni jaanuarini, et ta sai vatti piisavalt palju. Hetkel käib ta veel kahes tehnikumis korraga. KOHT 1 ja KOHT 2 korraga. Ja ta on nädalate kaupa ära. Eelmine nädal ta oli ja ka sel nädalal ta on ära. Ehk siis jällegi see mud moodi ei ole võimalik kui mian selle koormuse üle võtan. See ongi. Perekonna projektiks seda nimetada on natukene kummaline, aga see on ühine projekt.

I: Aga kas see sinu...ütleme mõnes mõttes see on hästi nagu ütleme nagu hästi suur vastu tulek või selline. Hästi suur kokkulepe peab olema, et...ma ikkagi võib olla julgen provotseerida, et hästi paljud mehed ei oleks ka nagu nõus sellise asjaga. Kas sa oled nõus, et see võiks nii olla?

R: Eeee... Enamik ei ole. Enamik tahab olla vabad. Lapsed on naiste asi. Ses mõttes, et kui sa natukene nagu võrdsetel alustel tahad koos elada, et ei ole nii, et üks on pea ja üks on kael ja üks on juhatus ja teine nõukogu. Kuigi seda huumoriga ei tohiks öelda, aga ega palju võimalusi ei ole kui et sa jagad ka need asjad omavahel ära. Tema tegi selle lükke, et ta oli laste pärast kodus viis aastat ehk siis kaotas oma professionaalsest oskustes kõiges. Kvalifikatsioon kukkus selle ajaga ära. Kaotas inimkontaktides. Praktiliselt mitu aastat täiesti aheldatud kodu kluge. Neli suve järjest ei saanud veini juua, mis on nagu äärmiselt tõsine. Ja neli suve järjest. Kui tema loobub nii paljudest asjadest... mind muidugi ei huvita ka kuskil pubis käia või ma ei te amida veel kõike teha. Ma siis ütleks, et mul on see õigus ja ma pean saama, ma pean käima ja... kas ma tahakski kui oleks teistpidi see asi? Ilmselt mitte.

I: Aga see oli nagu selles mõttes, et kas sa tundsid ka, et sa loobud millestki või olid san ii teadlik või kuidas see nagu?

R: Otseselt ma ei ole millestki loobunud. See pubiralli ja suhtlemisaeg, et see jäi ülikooli aega ja sellesse, et ühel hetkel oli see asi minu jaoks ennast ammendanud. Kui ei oleks ammendanud, siis kindlasti ma arvan ma tunneks ennast ahistatuna. Aga lihtsalt suurtes kogustes seda alkoholi kaanida oma raha eest ja tervist rikkudes – ühel hetkel see lihtsalt tüütas ära. Ja seetõttu ka senine sõpruskond, kellega sai see aeg tihedamalt suheldud, see nagu ammendus. Nad jätkavad siia maani oma perede kõrval kõike seda asja. Kus naine on kodune ja suud lahti eriti ei tee, ka seltskonnas ja mees teeb seda, mis tal on hobid. Sõidab rallit või käib väljas või...ta on ju mees.

I: Aga kas sa näiteks tunned ka, et sa...et kas sul nagu teiste meeste või tööandjate poolt on nagu viltu vaatamisi ka sellega seoses. Ütleme sa oled tõesti julge valiku teinud, et sa oled tõesti andnud naisele võimaluse.

R: Ses suhtes, et konflikte on olnud.

I: Räägi mulle.

R: Natukene on mõju ka RIIK 1, kus ma hea mitu aastat olin. Ja seal oli doktorantuuri tasemel meestel, et kui laps sündis, siis kuskil poole aasta pealt jäädigi pooleks aastaks koju., Oligi isapuhkus ja see oli norm, see oli tavaline. Ehk siis tööandja, olgu see ülikool või mingi firma, ei tule ütlema mida mina teen. Ses mõttes mina otsustan kui riik on nii ette näinud. Ses suhtes mul on see, et tööandja- minule- ette- ei-ütlev suhtumine koguaeg olnud ja sellepärast olen konfliktis ka olnud.

I: Aga kuidas sa seal RIIK 1 vaatasid ise alguses ka neid doktorante, kes siis jäid isapuhkusele, kuidas nad sulle tundusid? Et see oli ju tegelikult uudislik, et RIIK 2 ju.

R: Ma elasin tegelikult hoopis teises maailmas. Nii kaua kui ühtegi last ei ole, siis see maailm on võõras. Ükskõik, mis selle teise maailmaga toimub, et see on nagu selline ah ah. Ka neid, kellel olid sellel ajal lapsed ka Eestis – ma ei teadnud sellel ajal sellest maailmast mitte midagi. Siis nagu kõik muu, aga mis pärast seda toimub, seal on ilmselt perekonniti on vahe sees.

I: Et sa ütled ka, et see laste tulek nagu iseenesest muudab inimese maailma, et ta tegelikult ei kujuta seda ette, et nii on...aga oota sa pidid rääkima tööandjatest praegu, et räägiks nagu selle loo ära, et mis need konfliktid sul on olnud tööandjatega? Mida sulle on nagu etteheidetud? Sa võtsid isapuhkuse

R: Ma mõtlesin kahe tööandja peale. Üks tööandja oli kui ma RIIK1 tulin ja aasta 2004-2006 ja seal nagu otsest konflikti ei olnud. 2006 mul sündis esimene laps. Seal sünnijärgselt võtsin 3 nädalat isapuhkust, mis tundus nagu normaalne. Selle üsna suure RIIK 3 ettevõtte. Vähemalt projekteerimisalal üks tippudest ja ettevõtte juhi abikaasa oli kõige selle sünnituse ja sellega just seotud, arstina töötas selle kõigega, et võib olla natuke sealt oli ka see suhtumine natukene teine. Loomulik, et kui sa lähed koju ja jääd abiks. Keisrilõige ka veel ja on ikka kodus abi vaja. Ka esimesega. See tundus täiesti loomulik ja konflikte ei tekkinud. Küll oli natuekene selline võib olla tunnetasin, et see võib ka minu tunnetus olla. Eriti lapse sünnijärgselt ei osalenud firma üritustel, et see, et jätta teine koju kui tan ii kui nii ootab abi. See esimene tegelane ei olnud eriti kerge tegelane. Tal oli nimelt kombeks, et ta päeval ei maganud üldse ja...öösel ta isegi lasi magada, aga see kui sa päeval ei saa mitte minutikski teda üksi jätta ja kui sa kiigutad teda kaks kuni kolm tundi teda selleks, et ta uinuks viieks minutiks, kõik, et see kurnab kui sa seda järjest saad nagu nii. Ma arvan, et üks esimesi aastaid oli see, et kui seda järjest saada, siis see kurnab ära, et siis mind oodatakse koju ja oodatakse minuti täpsusega. Ütleme kui ma olen juba teel nii umbes kell viis, sõidan kodu poole, et siis noh tuleb juba kõne, et noh kui kaugel oled. Siis ma ei näe nagu mõistlikku variant selles, et ma lähen töökaaslastega kuhugi pubisse või jään mingile saunaõhtule või kuhugi, et minu meelest see ei ole nagu mõistlik variant. Tegelikult teise tööandja juures oli sama sugune, et seal korraldati iga nädalased osakonna nõupidamisega oli igal nädalal mingil õhtul. Kuna enamik töötajad olid noored vallalised, teine osa töötajatest olid vanad, kellel lapsed suured, siis nagu eriti hästi ei saadud aru, et miks sa nagu ei osale või miks sa ei osale suvepäevadel kui teine laps on poole aastane ja esimene juba kahe poole aastane, mis kaks aastat on, kogemuse järgi, kõige hullem vahe üldse, mis lastel olla.

I: Kaks aastat?

R: Jah. Seda öeldakse mujal, aga me oleme selle nüüd ise järgi proovinud, et kole raske. Siis oligi. Sa kaotad selles kui sa ei osale firma üritustel. Sa kaotad nagu inimsuhetes ja küll see ülejäänud seltskond väga hästi ei saa aru, et miks sa siis ei käi. Kas sulle ei meeldi? Naine saab kodus ka oldud, et miks sa siis ei osale ja ei tee. Nad ei saa aru, et tõesti iga minut, mis ma olen ära, on teisele tohutu koorem, et päeva otsa kahe sellise tegelasega olnud. Vahepeal olid seal ka...olid seal siuksed perioodid, et kaks kuud ei saanud peaaegu tund aega ka ei saanud järjest ööpäevas magada. Vanas Hiinas piianti inimesi niimoodi ja teistes kultuurides ka, et aga selline period oli enne imetamisest võõrutamist. Öösel ka ei andnud rahu, päeval ka ei andnud – täitsa zombiks muutud. Kui ma siis rahulikult läheksin suvepäevadele...samal ajal üks töökaaslane oli ühe või kahe kuune see laps. Mais sündis, siis suvepäevad tavaliselt on juulis, et kahe kuune laps oli ja esimene laps oli ka mingi pea kolme aastane ja tema ütles, et tema loomulikult läheb. Sama vanad lapsed, aga selliseid asju sa ei tee mitte pluss punktide teenimise eesmärgil vaid see on mõistlik, et kui sul on kahe kuune laps kodus ja teine on pea kolme aastane, siis sa nagu ei jäta teist üksi selleks, et minna kuhugi KOHT3 lullitama vallaliste töökaaslastega. No, ei ole mõistlik. Kõik ei jaga seda.

I: Kõik ei jaga seda seisukohta selles mõttes, et pead olema väga tugev.

R: Jah, et selles mõttes vaadatakse küll, et see on mingi imelik, aga kui sa konkreestelt seletada ära, siis vaadatakse lihtsalt selline ülbe või

I: Aa, seda vaadati kui ülbuse märki?

R: Natukene küll, et seltskond vist ei kõlba, et see on sul ettekääne pigem. Aga konflikt iseenesest oli konkreetselt sellest kui teine laps sündis, esimene oli kahe aastane, jätkuvalt raske tegelane. Teine tuli ka keisriga ja siis on see, et sa ei jaksa seda esimest, et sa ei tohi tõsta, et pea kuuaega sa ei tohi tõsta teda ja toimetada ja see teine vajab tohutult tähelepanu ja siis see esimene jääb hoopis ilma, et seda ei tekiks sellist konflikti, mis ikkagi tekkis, siis täpselt sellel aastal, aastal 2008, riik maksis 100% palgast selle kolme nädala jooksul isale. See oli üks aasta kui see kehtis, sattus niimoodi, et vedas. Esimesel sai päeva eest 66 krooni minus maksud – see oli vägev. Nii, kui siis nagu selline boonus ka tehtud, et ma peaks olema imelik kui ma seda ei kasuta. Teine puht ehe füüsiline vajadus, et kui midagi ei oleks makstud, et igal juhul kui see õigus on, et siis ma oleks küsinud selle võimaluse, et noh on vaja kodus olla. Juhtkond ise ka olid sellel hetkel juhatajal kaks last sellel hetkel, täiskavanud juba, asetäitjal kaks väikest ja osakonnajuhatajal olid ka kaks väikest sellist kooliealist algklassides. Osakonnajuhatajaga ei olnud mingit küsimust, aga asi oli selles, et oli kaks projekti pooleli. Oli saadud hunnik projekte kätte ja minu kraes olid eeluuringud, millel kõik järgnev põhineb. Olid mingisugused vahetähtajad sinna pandud, aga noh see lapse tulek oli minule ennem juba ette teada, aga ma tööandjale liiga palju ette teada ei andnud, mingi kuuaega või paar enne sündi, et selline asi on tulemas. Projektid nagu jooksid. Graafikus oli see, et minu ülesanne oli vaja teha, tandemina me need põhimõtteliselt tegime. Kui see aeg jõusid kätte, siis ma ütlesin, et kui see aeg tuleb, siis peab keegi teine seda edasi tegema, et mina jään koju ja kodus on mul nii palju tegemist, et ma ei hakka ka kodus töötama. See on konkreetne, et nii on ja arutelu ei ole. Kogu lugu. Hiljem, arenguestlustel ja ka muudes, ilmselt sellest jäi ka mingi konflikt küpsema, et sellest kõik kasvaski, see on suhtumine, liiga ülbe suhtumine ilmselt. Hiljem ma sain seda tõesti kuskil mingi konflikti käigus jälle kuulda, et näed sinu suhtumine on selline, et jätad asjad laokile ja teised peavad sinu eest tegema ja sina lähed lihtsalt niimoodi ära.

I: Nagu kas nad siis interpreteerisid seda, et sa nagu siis lähed koju puhkama, et kas nad siis ei saanud aru sellest olukorrast või?

R: Kui on omal lapsed, siis nagu peaks ju aru saama, aga seda ma olen ka aru saanud, et iga lapsevanema kogemus on erinev. On n.ö kerged lapsed, kes magavad ilusti, et pead üles äratama, et sööksid ja kellega ei ole mingeid probleeme. Võib olla isegi puberteet läheb niimoodi mööda, et ei saa aru ja siis on muidugi teine ekstreemum on kellel on mingi haigus ja noh mingid sellised, et tegemist tõsise puudega, mis vajab lihtsalt tegemist, et see ei ole õnnetus nagu siin mõned meie poliitikud on väljendanud, et see on tohutu õnnetus kui sul on puudega laps, et ma arvan, et puudega lastega vanemad ei arva, et neil on tohutu õnnestus vaid, et neil on laps, et neil on pere. See oli võib olla sõnastuse viga, aga meil sellist asja ei ole. Küll aga üsnagi sellised aktiivsed ja mitte kerged. Ja seetõttu on need viimased viis aastat ja eriti viimased kolm aastat sellised suhteliselt närvirakke hävitavad olnud. Vat siis ongi, et võib olla nendel inimestel, kes olid juhtkonnas ja olid ka omal pered, oli nii olnud, et naine oli kodus, naine tegeles lastega, mees tegeles oma asjadega, naine oma. Lapsed on naise.

I: Võib olla see mees ei ole näinudki seda kodust elu?

R: Võib olla ta ei taju, et sa otseselt ei sa paralleeli tõmmata, et sul on endal ka lapsed, et sa saad aru.

I: Aga kas see, kas see... ma lihtsalt...mul tekkis selline tunne, et hästi paljudes peredes lahendatakse see olukord ju kas mingite vanemate sugulaste või lapsehoidjaga, et kas te proovisite sellist variant või?

R: Eee, sel hetkel lapsehoidjat sa nii väiksele ei võta eksole. Eks vanemad on koguaeg toeks olnud. Mõlemad vanemad. Minu omad vähem. Nad on KOHT 4 elavad. Ema käib tööl veel täisajaga, siis nagu ei õnnestu. Isal on jälle olnud ehitamisega toimetamist, ehitab suvilat. Teisel pool LINN 1 ja abikaasa vanemad on nagu toeks olnud, aga nii väikestega nagu eestlastel on see, et kui 60 tiksub täis, siis see parem aeg saab täis ja kõvad tervise hädada ja see on algusest peale olnud, et nii väikestega ei jaksa, ei saa. Aga jõudu mööda nad on ikka aidanud. Aga niimoodi, et kui nad elavad KOHT 5 siia – logistika on...

I: Keeruline.

R: Autoga.

I: Aga niimoodi palgaliste abi või olete püüdnud otsida majanduslike

R: Me võtsime lapsehoidja ühel hetkel siis kui teine oli mingi poole aastane, siis lõpuks otsisime. See on ka selline, et nagu raske teema, et keda sa üldse tahad enda koju? Ilmselt me oleme nii valivad, et me ei taha igat ühte ja kõigiga ei suhtle jai gat ühte ei taha. Me leidsime oma tutvusringkonnast hea sõbra lapse, kes just tahtsi nagu LINN 1 tulla ja oli just täisealiseks saanud ja oli ka teada ise, et seitsemelapselisest perest ja kõige vanem, et peaks nagu kogemust olema. Ja oli ka nii kaua kuni need tegelased sai lasteaeda pandud. Vähemalt üks neist. Siis läks nagu asi paremaks. Midagi sellest tööandja konfliktist rääkida.

I: Jah, räägi veel.

R: Kui ma siis koju jäin, siis selle kolme nädala jooksul oli üks noorem töökaaslane teisest osakonnast, üks naisterahvas, kes ise sai ka üsna pea lapse, oli küsinud, et mis ta seal kodus teeb? Kas ta imetab seda last siis ise vä? Ühesõnaga see on nagu kõige tugevam konflikt üldse. Mitte see, et tööandja midagi heitis ette, sest temal jäi see projekt natukene viibima, midagi sellist ei juhtunud, aga tema võib olla see ei tulnudki niivõrd soost see konflikt. Võib olla osalist isegi tuli, et see oli ikkagi ka, et meesterahvas, et see on sul küll ettekääne, et tahtsid lihtsalt logeleda. Aga see, et noor naisterahvas seda ütleb, et see nagu...ma kuulsin seda nagu kolmandast allikast. See nagu oli minu meelest kõige tugevam konflikt üldse.

I: Aa, et siis naiskolleeg nagu selja taga midagi sellist?

R: Jah. Mis ta siis kodus teeb, et imetab last siis vä?

I: See tundub uskumatu, et selle asemel, et.

R: Noorem.

I: Noorem ka veel?

R: Noorem ja viis aastat. Võib olla minu vanune. Loomulikult kõrgelt haritud ja spetsialist ja.

I: See on nagu huvitav, et naised võiksid ju aru saada, et seal kodus sa ei saa ju ma ei tea, püsti tõusta isegi.

R: Iga peremudel on erinev. Kui ma vaatan endagi tuttavaid. Igal ühel on need kokkulepped erinevad: mehel on täielik vabadus, mõnel on naisel hea meel, et ei olegi meest kodus kogu aeg kraes, üks laps vähem. Kuidas keegi.

I: Aga sa oled hästi palju, ma olen nüüd aru saanud, olid haigete lastega kodus, et kuidas sa, et sul oli samal ajal oli vaja mingit tööd teha ma sain aru, et sul siis nagu seda aega ei ole, et kuidas sa nagu enda jaoks selle lahti seletad, et mis sa siis teed? Kuidas sa sellel lahendad?

R: Muud midagi, et selles suhtes ega sellel ajal ka INSTITUTSIOON 1 teenuseid kasutades ma olen ettevalmistusega tegelenud, et n.ö oma ettevõtluseks ettevalmistada, et siis olen võtnud seda kui toetus perioodi, et nii pea kui see toetus lõpeb, siis saab nagu täiega hakata kõike tegema ja mingid algsed investeeringud on tehtud ka, mis on alustaval ettevõttel vajalikud. Ja, aga ega muidugi ega arvete esitamine töö eest kannatas küll päris kõvasti. Kui lapsed on kodus või kasvõi üks laps kodus, et ega siis töö ei edene. Töö ei edene, ei saa arveid esitada.

I: Sa tundsid, et on mingi konflikt?

R: Ja, ei selles suhtes tõsine konflikt. Sellel aastal see üldse algas väga raskelt. Kaasa läks tööle jaanuarist, enne seda ta oli koguaeg kodus. Eelmine suvi oli see täiesti fantastiline. Tema oli veel kodune, mina sain maikuus suure konfliktiga eelmisest tööandjast lahti või noh tema sai minust lahti, mõlema poolt. Siis oli suvi, mul oli INSTITUTSIOON 2 veel mingi väike leping ja midgai ma tegin, sügisest ma võtsin ennast töötuna arvele. See suvi oli ainult nagu meie jaoks. Lapsed olid jaanipäevast kuni septembrini meiega koos. Noh, raha oli ka kogunenud piisavalt, et me saime mood RIIK 2 ringi käia ja olla ja ma ei teagi, kas enne pensioni veel sellist suve tuleb? Ma ei ole päris kindle, et see oli nagu fantastiline. Aga mida ma võib olla natukene nagu tunnetan tõesti, et võib olla isegi oma vanemad suhtuvad natukene imelikult. Nad ei ütle nagu otse välja või niimoodi, aga noh nad natukene seda ettevõtluse teemat ka kardavad, et noh parem on olla ikka kõrgepalgaline spetsialist kuskil ettevõttes kui olla ise ettevõtja. See ettevõtja tunnus on tavaline.

I: Ettevõtja tunnus on?

R: Jah

I: Mis see on?

R: Raha ei ole.

I: Aa, seda küll, et keegi ei maksa ära, et sa ei saa

R: Kes ei maksa, aga see, et sa ise, et nii kuidas läheb, nii halvasti tuleb, et see on selline tavaline rahvusvaheline ettevõtja tunnus. See ka, et kuidagi, et kuidas nüüd niimoodi, et abikaasa läks kahte kooli õppima, kui ta oli veel kodus, et ega see mulle liiga suurt koormust ei pane.

I: Aa, et su vanemad olid nagu...

R: Jah, et ema nagu konkreetselt arvas, et kas see on ikka väga hea mõte minna.

I: Sinu ema arvas?

R: Jah, et kas on kahte kooli, kahte kutsekooli, on nagu hea minna korruga õppima, et nagu liiga suur koormus. Ma nagu tunnetasin seal nagu konflikti, et mitte ainult mina vaid minu kaasa ka.

I: Su ema nägi nagu seda probleemi, et sulle langeb liiga suur vastutus laste ees, et kas ta nagu seda sõnastas niimoodi?

R: No, otseselt mitte, aga seda oli nagu tunnetada. Võiks mitte kooli minna, olla ikka kodus ja hoida lapsi ning mina saaksin tööd otsida.

I: See tuli ikka ridade vahelt välja, et?

R: No, ikka suht otse. Mitte nii selgelt sõnastatud, sest eks ma nüüd oste küsisin ka ja siis ei, ei, ma ikka päris nii ei mõelnud ka jne. Tasub ikka proovida, et otse küsida, et kas sa tõesti nii mõtledki. Aga no praktikas ikka oli küll nii. Mis on ka minu jaoks natukene problem, et oma vanemad ei ole samal mõttelainel, et.

I: No, aga järsku on see see generatsioon, et järsku sa ootad liiga palju?

R: Teise poole vanemad toetavad tingimusteta.

Metadata

OTHER TOPIC CATEGORIES: EDUCATION, IDENTITY, LEISURE, PROFESSIONAL CAREER, SOCIETAL CONTEXT, VIOLENCE

KEY ACTORS: myself, children, partner

TAGS: caring/carer/care giver, conflict, extended family, family life, fatherhood, household assistance, roles/role pattern, support, school, health, disability, illness, (not) questioning/(no) doubts, (un-) happiness, behaviour, masculinity, peer group, constraints, (un)-paid work, ambition, career path, competences, leave from work, occupation/job, reconciliation private/professional, salary/income/allowance, house/housing, psychological violence, victim (female or male)

Male, 36 Estonia

Gender did matter